

ACC. N:R **M. 9879**: 1-4.

Landskap: Småland

Upptecknat av: Goda Bursén

Härad: Västbo

Adress: Knarrabo, Sm. Burseryd

Socken: Burseryd

Berättat av: mig själv

Uppteckningsår: 1945

Född år 1883 i Spabo, Sm. Burseryd

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Talesätt (även dialekt)

s. 1-2.

Benämningar på olika saker (dialekt) s. 3-4.

M. 9879:1.

Ordsjötäck

"Hög: inte hatten för han as
skinner, så länge han inte har
tagat kumpen." "Så inte
hatten kom till hatten för han
as magen så länge han inte har
tagat kumpen) tagat skinn"
"Du så skinner så skinner som
den som taras sig i sora ma
han skiles. Taras sig i andan
innan den blivit smittig."
(Hög me i sora) En delig
ameriska kallas ofta ut detta
uttrycket som mar på en fråga
kan ej gillas. Da va en luffa-
batter ^{just (Hög)} en luffant amerikiska
spöeg svar. Ut uttryck för eller
om en amerikiska som seslar
smoga. "Hud." En projekt skall de
sig om efter en kurtell, men han
de va två riker och gämnas alla

läses, du inte, blis inte väl
 mofagen hos dyerfas och ^{dyer-}
 mors hells. De anges ^{dyer-}mon. Han
 kom inte på dyerfa och raka i
 samme huske. Raka är en
 halvmanne utan en polubrika fast
 på dy' lång stang, en 15-20 centi;
 lång a raka. Den användes te a
 skrapa ut (gloves) gjöd a kotus
 en (bakong) bakong. Dyra an
 användes te a sopa beart i engem
 inna broet vallas in. allad andra
 öd olä' fern allsi rikedom och
 gradhet hos en och samina tos.
 Dyra jöds aitingen a jöse-

vis alla a batarmaa som en
 ett par, dem, långt, slacks
 voden; in i ay' klyka och
 bardo fast ma korthatages
 vaden som blis ^{dyer-}mas
 av kurt på kinnegsarna.

Enstaka ord i olika meningar.

Som omdömet utav en föreläsare, eller en föreläsare. "Han sto där i stolen å gysade å skrek så då (rängade) ångjud ~~me~~ ett" eller "skrämdade ^{änglj} ettet!"
D. v. s. Gav lko. "En som kårpas å (kåpsar) tjeljudet jämt, en pratsam människa. En som skrabblar om sig och sitt egna kallas "skrabbelmakare". "Då va lå en riktiger skrabbelmakare;" "Ja hit ett gammalt (skrälle) ja kan slå upp (jörperna) i! Ett skrälle ett (urholkatt) litet träkärl gjort utå (are) eneträd (maräpat) heter då må, Hus ett (baketräe) eller (dejträs) bakträs (jores) gjordes. Man (sawade) sågade å en meters eller å a halv alms längd på åj mersawad (för) fura på storsännen

de v. s. rotändan, för den behövde va grov
för sen (sulle) skulle (tuttingen) (klyvass)
liten spräckas för då skulle bli (tjod) ~~god~~
tj:jud (tröe) tråg(aen) utav den, sedan hakades
då en båla i mitten ~~av~~ av ett träskojan, sedan
jämnades så då ble slätt, som då hade vott
"sjernat" svarvat. Järnet så ut som aj (sjil)
sjud sked men var slipat runt om kring
och kallades (röesji) rågsked. Dessa verktyg
användes också i träskofabrikation. Sedan
grades det till utempå så att då fick formen
ä ett baktråg. Järnet kallades också
(skiajars). En tummarvante heter "mulavante."
En tummahanske heter "balthanske."
I Västergötland kallas en tummarvante
"bollvante." At du står här ä bara prätor
(Stollafora) en som skämtas och ljuges
lite.